

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

RR/ml/em/076/224/2007

Warszawa, dnia 8 czerwca 2007 roku

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 12.06.07

nr. 2269 podpis.....

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

W związku z przekazaniem przy piśmie z dnia 9 maja 2007 r. znak: BPS/DSK – 043 – 291/07 oświadczeniem złożonym przez Pana Senatora RP Adama Bielę na 32 posiedzeniu Senatu w dniu 26 kwietnia 2007 r. w sprawie ustosunkowania się do zarzutów skierowanych przez Panią Marię Chorzępę do organów egzekucyjnych w Rzeszowie oraz wyrażoną wątpliwością co do zasadności działania Dyrektora Izby Skarbowej w Rzeszowie, podejmującego działania mające na celu egzekucję komorniczą należności wynikających z tytułu wykonawczego nr G Kof/2007/00005, wystawionego przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego w sytuacji, gdy Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi decyzją z dnia 30 maja 2006 r. znak: ORR/ml/em/076/209/2006 uchylił decyzję Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 października 2005 r. znak: ORR/ml/em/076/259/2005 utrzymującą w mocy decyzję Prezesa Agencji Rynku Rolnego z dnia 16 sierpnia 2005 r. nr 15/2008/OWZ w sprawie określenia wysokości zobowiązania podmiotu skupującego „Nowość” Zakład Mleczarski s. c. oraz umorzył postępowanie w sprawie, uprzejmie informuję Pana Senatora, co następuje.

Stosownie do treści art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. Nr 129, poz. 1446, z późn. zm.), którą z dniem 1 maja 2004 r. uchyliła ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2081, z późn. zm.), podmioty skupujące były obowiązane do dokonywania wpłat na Fundusz Promocji Mleczarstwa w wysokości 0,2 grosza od każdego skupionego przez nie litra mleka, a powyższe wpłaty naliczane były za okresy kwartalne i przekazywane na konto Funduszu Promocji Mleczarstwa w terminie miesiąca po upływie danego kwartału. Zważyć należy, iż uchylona ustawa nie zawierała

żadnych uregulowań precyzujących, że do ww. wpłat stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.).

W związku z powyższym Prezes Agencji Rynku Rolnego, na gruncie ustawy z dnia 6 września 2001 r. *o regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych*, nie posiadał uprawnień organu podatkowego.

W świetle powyższych uregulowań zatem, Prezes Agencji Rynku Rolnego nie był uprawniony do wydawania decyzji administracyjnych w sprawie obowiązku wpłat na Fundusz Promocji Mleczarstwa.

Dopiero w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. *o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych* ustawodawca wprowadził zarówno przepisy stanowiące o stosowaniu przepisów działu III *Ordynacji podatkowej* w stosunku do podmiotów skupujących, które dokonują wpłat na Fundusz Promocji Mleczarstwa, jak również nadał uprawnienia organu podatkowego I i II instancji odpowiednio Prezesowi Agencji Rynku Rolnego oraz Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zgodnie z art. 52 ust. 5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. *o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych*, od dnia wejścia w życie ww. ustawy, tj. od dnia 1 maja 2004 r., w przypadku podmiotów skupujących, które dokonują wpłat na Fundusz Promocji Mleczarstwa, stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Ordynacja podatkowa*. Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. *o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych* została m. in. zmieniona ustawą z dnia 4 marca 2005 r. *o zmianie ustawy o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych* (Dz. U. Nr 53, poz. 469), na mocy której, w art. 52 ustawy zmienianej po ust. 3 dodano ust. 3a stanowiący, że ww. wpłaty są naliczane kwartalnie na podstawie decyzji wydawanej przez Prezesa Agencji.

Reasumując wskazać należy, że obowiązek uiszczania wpłat na Fundusz Promocji Mleczarstwa za okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 1 kwietnia 2004 r. wynikał bezpośrednio z przepisów prawa, a nie z decyzji administracyjnej określającej wysokość zobowiązania. Zatem w odniesieniu do należności powstałych w ww. okresie nie miały zastosowania przepisy *Ordynacji podatkowej*, co skutkowało wydaniem przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 30 maja 2006 r. decyzji znak: ORR/ml/em/076/209/2006 w sprawie uchylecia decyzji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 października 2005 r. znak: ORR/ml/em/076/259/2005 utrzymującej w mocy decyzję Prezesa Agencji Rynku Rolnego z dnia 16 sierpnia 2005 r. nr 15/2008/OWZ w sprawie określenia wysokości

zobowiązania podmiotu skupującego „Nowość” – Zakład Mleczarski s. c. oraz umorzenia postępowania.

Powyższe nie oznacza bynajmniej, że obowiązek wpłat na Fundusz Promocji Mleczarstwa nie istniał, wynikał bowiem wprost z art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. *o regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych*. Wskazać należy, że w analogicznej sprawie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu do wyroku z dnia 23 marca 2006 r. (sygn. akt: III SA/Wa 29/06, niepubl.) podniósł, że: „Brak podstaw do wydania decyzji administracyjnej w powyższym zakresie nie oznacza jednak w żadnym wypadku uznania, iż Skarżąca w okresie do dnia 1 maja 2004 r. nie miała obowiązku dokonywania wpłat na Fundusz Promocji Mleczarstwa. Obowiązek ten miał bowiem charakter ustawowy i wynikał w sposób jednoznaczny z art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o regulacji rynku mleka.”

Jednocześnie w uzasadnieniu do powołanego wyroku Sąd wskazał, że: „Zgodnie z art. 2 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.) egzekucji administracyjnej podlega obowiązek wpłaty na rzecz funduszy celowych utworzonych na podstawie odrębnych przepisów. Natomiast w myśl art. 3 § 1 tej ustawy, egzekucję administracyjną stosuje się do obowiązków określonych w art. 2, gdy wynikają one z decyzji lub postanowień właściwych organów, albo w zakresie administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego – bezpośrednio z przepisu prawa, chyba że przepis szczególny zastrzega dla tych obowiązków tryb egzekucji sądowej. (...) Oznacza to, że przepis prawa może stanowić podstawę egzekucji wówczas, gdy bez potrzeby wydawania aktu indywidualnego wynikają dla adresata określone obowiązki. Taki właśnie charakter miał przepis art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o regulacji rynku mleka, ustanawiający obowiązek dokonywania wpłat na Fundusz Promocji Mleczarstwa. Przepis ten wskazywał także krąg podmiotów zobowiązanych do dokonywania tych wpłat, określał sposób obliczania ich wysokości oraz precyzował termin ich przekazywania na konto Funduszu. W sytuacji gdy adresat normy prawnej, w tym przypadku podmiot skupujący, nie wywiązuje się z nałożonego na niego z mocy ustawy obowiązku, wierzyciel, którym jest Prezes ARR, uprawniony jest do skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego”.

Raz jeszcze podkreślić należy, że pod rządami ustawy z dnia 6 września 2001 r. *o regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych* istniał obowiązek, wynikający wprost z przepisów tej ustawy, wnoszenia wpłat na Fundusz Promocji Mleczarstwa. W przypadku

zaś nie wykonywania tego obowiązku przez zobowiązany podmiot (podmiot skupujący), wierzyciel mógł żądać wszczęcia przez właściwy organ egzekucji administracyjnej, na podstawie swojego wniosku oraz wystawionego przez siebie tytułu wykonawczego, egzekucji administracyjnej (art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji*).

Jednocześnie pragnę uprzejmie poinformować Pana Senatora, że u podstaw wydania przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 30 maja 2006 r. decyzji znak: ORR/ml/em/076/209/2006 uchylającej decyzję Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 października 2005 r. znak: ORR/ml/em/076/259/2005 utrzymującą w mocy decyzję Prezesa Agencji Rynku Rolnego z dnia 16 sierpnia 2005 r. nr 15/2008/OWZ w sprawie określenia wysokości zobowiązania podmiotu skupującego „Nowość” Zakład Mleczarski s. c. oraz umorzenia postępowania w sprawie, jak wskazano w uzasadnieniu do decyzji z dnia 30 maja 2006 r., było wydanie przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego ww. decyzji bez podstawy prawnej. Jeżeli natomiast chodzi o wydanie przez Prezesa ARR decyzji za okres maja – czerwiec 2004 r. na podstawie art. 52 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o *organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych*, należy mieć na uwadze, że w skarżonej decyzji Prezes Agencji Rynku Rolnego określił wysokość zaległości podatkowej, podczas gdy zgodnie z brzmieniem art. 21 § 3 *Ordynacji podatkowej* ww. organ powinien był w decyzji określić wysokość zobowiązania. Jednocześnie należy zauważyć, że Prezes Agencji Rynku Rolnego postanowieniem z dnia 7 czerwca 2005 r. nr 48/2005/WP, wydanym na podstawie art. 165 § 1 i 2 *Ordynacji podatkowej*, wszczął z urzędu postępowanie w sprawie określenia wysokości zobowiązania podmiotu skupującego względem Funduszu Promocji Mleczarstwa. Należy jednakże zaznaczyć, że niniejsze postępowanie zostało wszczęte i było prowadzone na podstawie przepisów Działu IV *Ordynacji podatkowej*, podczas gdy w myśl art. 52 ust. 5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o *organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych*, w przypadku podmiotów skupujących, które dokonują wpłat na Fundusz Promocji Mleczarstwa stosuje się przepisy jedynie działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Ordynacja podatkowa*, co dodatkowo uzasadniało uchylenie skarżonej decyzji Prezesa ARR i umorzenie postępowania w sprawie.

Wobec powyższego należy zauważyć, że decyzja Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 maja 2006 r. znak: ORR/ml/em/076/209/2006 została wydana z uwagi na szereg stwierdzonych naruszeń natury formalno – prawnej a nie z uwagi na

kwestionowanie istnienia obowiązku dokonywania wpłat na Fundusz Promocji Mleczarstwa, który to obowiązek wynikał wprost z przepisów prawa.

Jednocześnie powyższe rozważania prowadzą do jednoznacznego wniosku, że należności z tytułu zaległych wpłat na Fundusz Promocji Mleczarstwa podlegały egzekucji administracyjnej prowadzonej na wniosek wierzyciela tych należności.

Wątpliwości może jednakże budzić prawidłowość działań wierzyciela, zmierzających do wszczęcia postępowania egzekucyjnego dotyczącego obowiązków powstałych przed dniem 1 maja 2004 r. (przesłanie zobowiązanemu pisemnego upomnienia i wystawienie tytułu wykonawczego) i w konsekwencji wszczęcie tego postępowania, w sytuacji gdy przepisy stanowiące podstawę prawną takich działań zostały uchylone z dniem 1 maja 2004 r., a nowa ustawa nie przewidywała w tym zakresie przepisów przejściowych. Może bowiem powstać wątpliwość, czy w chwili obecnej istnieją podstawy prawne do prowadzenia takiej egzekucji, skoro ustawa z dnia 6 września 2001 r. *o regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych* przestała obowiązywać. W tej kwestii jednak stanowisko powinien zająć minister właściwy do spraw finansów publicznych jako właściwy w sprawach egzekucji administracyjnej i jednocześnie organ, któremu podlegają dyrektorzy izb skarbowych i naczelnicy urzędów skarbowych.

Jednocześnie uprzejmie informuję Pana Senatora, że w przypadku gdy postępowanie zostało już wszczęte to, zgodnie z art. 27 § 1 pkt 9 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji*, zobowiązanemu przysługuje w terminie 7 dni prawo zgłoszenia zarzutów do organu egzekucyjnego w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego, o którym zobowiązany został prawidłowo pouczone w wystawionych przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego tytułach wykonawczych nr GKof/2007/0004 oraz nr GKof/2007/0005 z dnia 22 lutego 2007 r.

Należy zauważyć, że organem egzekucyjnym, uprawnionym do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych jest, stosownie do treści art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji*, naczelnik urzędu skarbowego. Zatem również do właściwego naczelnika powinny zostać wniesione ewentualne zarzuty w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego (co strona uczyniła).

Zarzuty te podlegają rozstrzygnięciu w trybie przewidzianym w art. 34 ww. ustawy. Po przeprowadzeniu postępowania organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie

zgłoszonych zarzutów, a jeżeli zarzuty są uzasadnione – o umorzeniu postępowania egzekucyjnego albo o zastosowaniu mniej uciążliwego środka egzekucyjnego (art. 34 § 4 ww. ustawy). Na to postanowienie służy zobowiązanemu (oraz wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem administracji) zażalenie do organu odwoławczego (dyrektora izby skarbowej). Od rozstrzygnięcia organu odwoławczego przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

Wobec powyższego pragnę zauważyć, że Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie jest organem właściwym do ustosunkowania się do zarzutów skierowanych przez Panią Marię Chorzępę do Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Rzeszowie oraz skargi skierowanej do Dyrektora Izby Skarbowej w Rzeszowie.

Z poważaniem

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
SEKRETARZ STANU

Maciej Jabłoński